

Skolelederens beretning 2023

Da jeg satte til at lave denne beretning, var min første tanke, at der da ikke var så meget at snakke om. Det er jo skole, som det er og den kører bare derud af.

Den næste tanke var, at det vist er det, der hedder ikke at kunne se skoven for bare træer.....

Selvom forandringshastigheden siden år 1 og 2 er dalet en anelse, har dette 3. år bragt ret så afgørende forandringer og udviklinger:

- Vi er nu en skole, der er kommet for at blive. Vi kom med 42 elever godt og vel over de nødvendige 32 elever d. 5/9 2022, som var forudsætningen for et fortsat statstilskud.
- Vi er nu over dobbelt så mange ansatte, som da vi åbnede dørene i 2020
- Vi er vokset fra 17-43 elever på under tre år
- Vi er vokset fra at være to hold i én længe til at være tre hold i hvert sit hus
- Vi har 8.kl. og dermed elever, der skal have karakterer og til prøver

Det har været et år, hvor balancen mellem konsolidering og udvikling har rykket sig en smule, men nok mindre end det opleves i hverdagen. For selvom vi har en hverdag, der på mange måder bare kører, er virkeligheden "bag kulisserne" i langt højere grad præget af udvikling og nytænkning end rutine.

Vi er med andre ord stadig i gang med at udbygge skinnenettet. Havde skolen været et menneske, ville vi være et lille børnehavebarn, der kan gå og tale og næsten er blevet renlig. Vi har stadig mange områder, der både skal vokse og udvikles, og med alderen og størrelsen bliver udfordringerne ikke nødvendigvis mindre.

I gængs kommunikationsteori regner man med, at kompleksiteten i kommunikationen stiger eksponentielt med antallet af aktører, så med en fordobling i både medarbejderstab og elever, er det blevet rundt regnet 7 gange så indviklet at få et budskab delt eller et emne diskuteret, end det var for bare et år siden.

Konkret betyder det, at vores måde at organisere den daglige undervisning, tiden i Fristedet og ikke mindst samarbejdet mellem skolens aktører på, konstant er under luppen, så vi ikke kommer til at gå på kompromis med de værdier, skolen bygger på.

Vores behov for at afstemme forventninger, aftale stort og småt og finde de rigtige løsninger ud fra skolens værdier er stadig meget stort. Tiden til at tale sammen skal prioriteres meget højt, og det er vigtigt at huske på, midt i skåltaler og glæde over, at det er lykkedes at stable denne skole på benene.

Man siger jo, at der skal tre gentagelser til, før man "plejer" noget. Så dette har også været året, hvor "plejer" har gjort sit indtog: Vi "plejer" at have turdage, vi plejer at holde julefrokost med børnene, vi plejer at holde skolernes skakdag, karneval og skæg med æg. Uden at det af den grund skal opfattes som rutine, er det virkelig dejligt at opleve at børnene glæder sig til de tilbagevendende aktiviteter. Vi er ved at etablere traditioner, vi styrker skolens kultur, dens dna, stille og roligt.

Det fysiske møde mellem jer forældre blev det første år amputeret af forsamlingsforbuddet: Derfor "plejer" vi endnu ikke helt at holde børnegenemgange og i det hele taget er vi af samme grund lidt bagud i forhold til fasttømringen af samarbejds-kulturen mellem skole og forældre og forældrene imellem.

Vi producerer ikke borde eller andre håndfaste ting. Vi bidrager til menneskers dannelse gennem mange år. Derfor er samarbejdskulturen rygraden i alle skolers kultur, på godt og ondt. Det er, måden vi taler om verden på, hvad vi taler om, og hvordan vi taler sammen, der udgør skolens fællesskab. Det er det, der er den afgørende forskel på os og de andre.

Det er en vigtig del af det at være en lilleskole/friskole at være et rummeligt fællesskab. Et fællesskab, hvor man lægger kræfter og energi, og hvor man respekteres og accepteres som den man er. Det sker ikke uden konflikter, for vi ser ikke ens på verden, og vi er i verden på forskellige måder.

Måden vi håndterer konflikter på, er det synlige udtryk for skolens kultur.

En rummelig skolekultur skal kunne håndtere konflikter og uenigheder til det fælles bedste, og for at kunne det, må man kommunikere ansigt til ansigt. Derfor sørger skolen for, at I forældre kan mødes med jævne mellemrum, både til møder, skolelørdage, arbejdsweekender, rengøring og andre arrangementer. Og derfor er det så vigtigt, at I forældre prioriterer det fysiske møde med de andre forældre. I takt med at skolen vokser, er det afgørende at vi som skole til stadighed har fokus på at facilitere mødet mellem jer forældre i det fysiske rum. I skal som forældre være trygge ved at konflikter, uoverensstemmelser og væsentlige aftaler ordnes i det fælles rum med respekt. I skal ikke være overladt til at skrive til hinanden på intra.

I det forløbne år har vi oplevet et godt fremmøde fra langt de fleste forældre. Det giver positive forhåbninger om at vi er på rette vej, også hvad angår vores samarbejdskultur.

Ligesom forældregruppen er vokset markant, har vi forøget medarbejderstaben med 5 nye medarbejdere i år. Karen og Karina - og Benja som timelærer - kom efter sommerferien, og Anja og Bjarne efter nytår.

Nye medarbejdere betyder nye spørgsmål til, hvorfor vi gør, som vi gør. Både lærere og pædagoger arbejder jo selvstændigt med eleverne, så det er helt afgørende at alle kan agere frit og i overensstemmelse med skolens værdier. Det kræver en meget tæt og hyppig kommunikation om, hvordan vi håndterer stort og småt og det betyder igen et øget behov for tid til at tale sammen. Vi holder ugentlige personalemøder, hvor vi på skift ser efter børnene i Fristedet – er der nogen, der kender en, der kan komme hver onsdag? – og det er lidt i underkanten.

Derfor planlægger vi næste år med mere tid til fælles forberedelse, både i form af eftermiddagsmøder, personale dage i begyndelsen og slutningen af sommerferien og en personaleovernatning med mødedag til begge sider.

Som noget nyt har vi i år indført pausetid for de voksne, så der faktisk er en planlagt frokostpause, hvor andre ser efter børnene. Det skal nogle af os lige vænne os til, efter over 2 år med frokostspisning stående i køkkenet med blikket ud ad vinduet til børnene.

I sommer udvidede vi skolens areal med Syd-annekset. Her bor de ældste elever, og her har vi plads til at være alle sammen samlet og til at være inde til bevægelse. Det er et godt rum, hvor vi dog har været udfordret af en udtjent varmepumpe, der har gjort det til en kold fornøjelse at sidde stille. Alle i Syd har lært at finde uldundertøjet og tæpperne frem. I skal have stor tak for jeres tålmodighed herfra! Vi fik en ny varmepumpe efter vinterferien, og det kan mærkes!

At være 3 hold i tre bygninger er på mange måder ikke helt optimalt. Man bliver hurtigt meget afsondret fra de andre på skolen. Det har gjort de fælles aktiviteter, hvor alle er sammen på tværs, til et særligt fokuspunkt for planlægningen af det kommende skoleår.

Vi har fra begyndelsen valgt at være en skole, der fører vores elever op til folkeskolens afgangsprøve. Og i år har vi elever i 8. klasse, så nu viser konsekvenserne sig for alvor:

- Vores ældste elever skal i år til eksamen i Håndværk og Design. Det er ingen hemmelighed, at det ikke er en blomst, der er groet i min have. Det er heller ingen hemmelighed, at vores faciliteter ikke er helt efter bogen. Vi har efter min bedste overbevisning virkelig gjort det, så godt, vi overhovedet kunne. Vi har en dygtig lærer, fundet en censor, datoen for prøven er lagt, og planen for prøven er også klar. Så er der kun arbejdet tilbage, og tiden til at gøre det.
- I årets løb har vi afholdt et par terminsprøver hos de store elever i Syd. Det er en særlig disciplin at gå til eksamen, og vi skal forberede eleverne så godt som muligt. På baggrund af prøverne har eleverne i 8.kl. fået karakterer, som de skal.
- Der er stor forskel på at lave skole for børn og skole for unge. Alene det at lave god, projektorienteret og meningsfuld undervisning og mange fælles aktiviteter med hele skolen, samtidig med at vi skal skele til prøvekrav og karaktergivning, betyder at undervisningen på Sydholdet ser anderledes ud end på resten af skolen. Det er der ikke noget mærkeligt i. Men det at lave den god og sprælsk undervisning for unge mennesker er en anden opgave end at gøre det for med at de faglige krav til dem er større.

Det er og bliver også fremover en væsentlig udviklingsopgave for os OGSÅ at lave stærk, tryk og meningsfuld skole for vores ældste elever i tråd med skolens værdier. Vi er i fuld fart med at udvikle, hvordan det kan se ud. Det vil I selvfølgelig få mere at vide om, efterhånden som sporene lægges.

Vi oplever heldigvis en støt og stadig interesse for skolen, både i form af familier, der skriver deres børn op til skolestart og familier, hvor barnet flytter fra en anden skole.

Der har stadig få ledige pladser på Sydholdet, men vores kvadratmetre er ved at slippe op. Efter sommerferien planlægger vi at de nye børn i børnehaveklassen (ja, jeg kan ikke lide at kalde det 0.kl.) skal have klasseværelse i junglen. Det er der mange gode pædagogiske grunde til, men der er også en pladsfaktor, der spiller ind.

Skolen har med andre ord et ret akut behov for mere plads, for at kunne rumme den nødvendige tilvækst i elevtallet.

Bestyrelsen er godt i gang med at løse denne udfordring, og det bliver spændende at se, hvilke løsninger, vi finder.

Vi har i dette skoleår måttet sige farvel til både en medarbejder og til nogle få elever. Hver enkelt med sin egen historie og begrundelse. Ud over at jeg håber, de på hver deres måde er kommet godt videre, må jeg erkende, at det også er en del af skolens liv. Som vi siger til alle rundvisninger, er denne skole ikke god for alle. Og selvom det i øjeblikket er svært at skulle sige farvel, er det et vilkår, vi må have med at gøre så ordentligt, vi overhovedet kan. Også denne proces er jeg og vi blevet klogere på i det forløbne år.

Så for at opsummere:

- Vi har en skole, der stille og roligt konsoliderer sig, både organisatorisk, økonomisk og pædagogisk
- Vi har i det forløben år ikke været ude for de store overraskelser. Forandringer, kriser og udviklinger kommer, om ikke som planlagt, så som forventet
- Vores største udfordring i det kommende år er pladsen og lokationen, vi laver skole på

Til slut vil jeg ikke bare takke alle jer som bærer jeres del af læsset hver dag:

- Alle medarbejderne, der uden undtagelse gør en stor indsats på daglig basis
- Jessie, uden hvem skolen ikke havde været som den er
- Bestyrelsen, der bakker op og støtter og sætter retningen
- Jesper Formand for det gode samarbejde – både on and off the record

Det er ikke bare en tak. Det er en dybt følt anerkendelse og erkendelse af at skolemageri er – ja – et fællesskabsprojekt på de høje nagler.

Med det overgiver jeg beretningen til generalforsamlingen